

Додаток
до наказу Міністерства розвитку
економіки, торгівлі та сільського
господарства України
31.03.2020 № 559

**МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ТОРГІВЛІ
ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
(Мінекономіки)**

АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. (044)200- 47-53, факс (044)253-63-71
E-mail: meconomy@me.gov.ua, <http://www.me.gov.ua>, код ЄДРПОУ 37508596

Р І Ш Е Н Н Я

20 лютого 2020 року

Колегія Апеляційної палати Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, затверджена розпорядженням голови Апеляційної палати Перевезенцева О.Ю. від 21.10.2019 № Р/108-19 у складі головуючого Курносової С.В. та членів колегії Вихованець І.В., Говорухи М.О. розглянула заперечення Котурбача І.І. проти рішення Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (далі – Мінекономрозвитку) від 08.08.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Адаптивний триколісний електросамокат» за заявкою № а 2019 03288.

Представник Державного підприємства «Український інститут інтелектуальної власності» (далі – заклад експертизи) – Рябухін Є.М.

При розгляді заперечення до уваги були взяті такі документи:
заперечення вх. № ВКО/598-19 від 11.11.2019 проти рішення Мінекономрозвитку про відмову у видачі патенту на винахід «Адаптивний триколісний електросамокат» за заявкою № а 2019 03288;
копії матеріалів заявки № а 2019 03288.

Аргументація сторін

За результатами кваліфікаційної експертизи, проведеної закладом експертизи з урахуванням змін і додаткових матеріалів, поданих у зв'язку з одержанням апелянтом попереднього висновку кваліфікаційної експертизи №11329/ЗА/19 від 16.05.2019 встановлено, що заявлений винахід не відповідає умовам патентоздатності, визначеним для нього частиною 1 статті 7 Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» (далі – Закон): за пунктами 1-2 формули не є новим; за пунктами 1-2 формули не має винахідницького рівня.

Експертиза проводилась відповідно до Закону та встановлених на його основі Правил розгляду заявки на винахід та заявки на корисну модель, які затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 05.03.2002 № 197 (далі – Правила розгляду), та із врахуванням Правил складання і подання заявки на винахід та заявки на корисну модель, які затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 22.01.2001 № 22 (далі – Правила складання).

Заявка розглянута із врахуванням первинно поданих документів заявки: формули винаходу на 1 арк., опису винаходу на 3 арк. та креслень на 3 арк., а також листа-відповіді вх. №19/ЗА/27992 від 27.05.2019 (далі – А).

У попередньому висновку кваліфікаційної експертизи №11329/ЗА/19 від 16.05.2019 (далі – Б) апелянта було повідомлено про невідповідність винаходу за незалежним пунктом 1 та залежним пунктом 2 формули умовам патентоздатності «новизна» та «винахідницький рівень», на що апелянт відреагував, надіславши до закладу експертизи лист-відповідь А, в якій не погоджується із висновком експертизи та наводить із цього приводу певні доводи, разом із якими також направляє креслення протиставлених експертизою джерел інформації та фотографічні знімки виготовленого за заявленим винаходом виробу, що не підлягають включенню до матеріалів заявки, а надіслані апелянтом у якості роз'яснень, зокрема, для підтвердження доводів, що наведені у листі-відповіді А.

Під час перевірки новизни винаходу згідно з частиною 3 статті 7 Закону та відповідно до пункту 6.5.2 Правил розгляду заклад експертизи зазначив наступне.

Як вже було зазначено у попередньому висновку кваліфікаційної експертизи Б, у незалежному пункті 1 формули заявлено «адаптивний трьохколісний (правильно – триколісний) електросамокат», що представлений до розгляду у такому вигляді: «адаптивний трьохколісний електросамокат, що має кермо, стійку керма, колеса, раму, опорну площадку відрізняється тим, що переднє колесо електросамокату облаштовано електроприводом та захищене повнорозмірним фартухом, а втулка стійки керма з'єднана з рамою через шарнір».

У попередньому висновку кваліфікаційної експертизи Б до відома апелянта була доведена інформація про те, що із рівня техніки відомий документ GB 2406315 А від 30.03.2005 (далі – документ 1), з якого відомий адаптивний триколісний (1, 5) електросамокат (див., формулу), що має кермо (3), стійку керма (2), колеса (1, 5), раму (див. креслення, елемент, на якому встановлена опорна площадка (4) та пункт 10 формули), опорну площадку (4). Переднє колесо (1) електросамоката облаштовано електроприводом (див. пункти 2 та 4 формули) та захищене повнорозмірним фартухом (на кресленні не показано, однак чітко зазначено у пункті 11 формули), а втулка стійки керма (6) з'єднана з рамою (посилання вказано вище) через шарнір (див. фіг. 5-6 креслення, де показано, що втулка стійки керма (6) шарнірно з'єднується із платформою (4)).

Тобто із документа 1 відомі всі ознаки винаходу за незалежним пунктом 1 формули.

У попередньому висновку кваліфікаційної експертизи Б до відома апелянта також була доведена інформація про те, що із пунктів 2 та 4 формули за

документом 1 також відомо, що в якості електроприводу застосовують мотор-колесо, згідно із чим ознаки винаходу за залежним пунктом 2 формули також відомі із документу 1.

У попередньому висновку кваліфікаційної експертизи Б до відома апелянта також була доведена інформація про те, що всі ознаки винаходу за вказаним незалежним пунктом 1 та залежним пунктом 2 формули також відомі із документа CN 105667678 А від 15.06.2016 (далі – документ 2), де адаптивний триколісний (5, 6) електросамокат (фіг. 1) має: кермо (3), стійку керма (4), колеса (5, 6), раму (8), опорну площадку (9). При цьому, переднє колесо (5) електросамоката облаштовано електроприводом (див. параграф 0030 опису) та захищене повнорозмірним фартухом (див. креслення, фіг. 1-2), а втулка стійки керма (7) з'єднана з рамою (8) через шарнір (див. параграф 0025 опису).

У листі-відповіді А апелянт зазначає про таке:

- у винаході за документом 1 «рама і платформа з'єднана шарнірно для можливості складування (правильно – складання) самоката з метою зменшення його габаритів під час транспортування, а не для використання під час руху вказаного транспортного засобу див. Fig. 5 та Fig. 6»;

- у винаході за документом 2 «вказаний самокат має шарнірне з'єднання замка (кронштейна) «7» з телескопічною штангою «4» для можливості легкого складання з метою зменшення габаритів під час транспортування і не використовується під час експлуатації, як вказано на Fig.1 та Fig.2».

Погодитися із вказаними вище доводами апелянта неможливо, оскільки:

1) у винаході за документом 1 саме втулка стійки керма (6) з'єднана з рамою (див. креслення, елемент, на якому встановлена опорна площадка (4) та пункт 10 формули) через шарнір (див. фіг. 5 та 6), оскільки рама – «несуча частина машини, конструкції, установки і т. ін.; станина» (<http://sum.in.ua/s/rama>), а несучою частиною у самокаті за документом 1 є саме елемент, на якому встановлена опорна площадка (4);

2) шарнірне з'єднання у документом 1 дійсно направлене на можливість легкого складання і транспортування триколісного електросамоката, однак, згідно із умовами пункту 6.5.2.3 Правил розгляду, перевірку новизни здійснюють щодо всієї сукупності ознак, наведених у формулі, а встановлення відомості із рівня техніки впливу сукупності ознак на досягнення заявленого технічного результату, згідно із умовами пункту 6.5.3.2 Правил розгляду, встановлюють виключно при перевірці винаходу умові винахідницького рівня, а не новизни;

3) у винаході за документом 2 саме втулка стійки керма (7) з'єднана з рамою (8) через шарнір (див. параграф 0025 опису та фіг. 2 креслення), оскільки:

- «втулка» - деталь машини або якогось пристрою, що має осьовий отвір, куди входить інша деталь (<http://sum.in.ua/s/vtulka>) (елемент «7» креслення у документі 2 має відповідний осьовий отвір, куди входить інша деталь, а саме, стійка керма «4»);

- «рама» - «несуча частина машини, конструкції, установки і т. ін.; станина» (<http://sum.in.ua/s/rama>) (несучою частиною у самокаті за документом 2 є саме елемент «8», на якому встановлена опорна площадка «9»).

Враховуючи наведене експертиза дійшла до остаточного висновку про те, що заявлений у незалежному пункті 1 та залежному пункті 2 формули винахід є частиною рівня техніки, а відтак не відповідає умові патентоздатності «новизна».

Під час перевірки винахідницького рівня винаходу згідно з частиною 7 статті 7 Закону та відповідно до пункту 6.5.3 Правил розгляду експертиза зазначила наступне.

У попередньому висновку кваліфікаційної експертизи Б до відома апелянта також була доведена інформація про таке: приймаючи до уваги технічний результат, на досягнення якого направлений винахід (зведення до мінімуму можливості контакту з пішоходами та можливості їх травмування, а також забруднення (далі – ТР 1), а також зменшення перекидного моменту при виконанні поворотів та маневруванні, збільшенні стійкості, збільшенні радіусу повороту переднього тягового колеса та збільшенні швидкісного режиму самокату (далі – ТР 2)), для фахівця даної галузі техніки стає зрозумілим, що ТР 1, безумовно, досягається у будь-якому із документів 1 або 2, тоді як наявність шарнірного елемента у вказаних документах не направлена на досягнення вказаного заявником ТР 2.

Із рівня техніки також відомі, наприклад, документи:

- DE 10201111497 A1 від 28.02.2013 (далі документ – 3) (див. пункт 5 формули, елемент 14 та 18 креслення на фіг. 2a-3b);

- US 2018/0154969 A1 від 07.06.2018 (далі документ – 4) (див. елементи 50, 20, 25 та 19 на фіг. 1 креслення);

- FR 3020334 A1 від 30.10.2015 (далі документ – 5) (див. фіг. 1, елементи 44 та 56, а також фіг. 2-3, елемент 41);

- CN 105667663 A від 15.06.2016 (далі документ – 6) (див. фіг. 1 та 5-6 креслення, а також реферат англійською, третю строку).

У кожному з вказаних документів 3-6 розкривається можливість шарнірного (поворотного) з'єднання рульового механізму із рамою задля досягнення аналогічного технічного результату (що надає можливість відхилитися стійці керма відносно рами на певний кут, див., наприклад, документ 5, фіг. 2-3), що полягає у стабілізації транспортного засобу під час повороту та/або маневрування і таке інше. Наприклад у документі 5 шарнірне з'єднання (56) дає змогу кермувальнику змінювати кут нахилу переднього тягового колеса через кермо під час здійснення поворотів та маневрів, що значно покращує стійкість й дає можливість збільшити швидкість при маневруванні.

У листі-відповіді А апелянт зазначає про те, що документи 3, 5-6 не є самокатами, а у документі 4 немає резиново-металевого шарніру і таке інше (детальніше див. лист-відповідь А).

Із цього приводу слід зазначити, що вказані документи 3, 5-6 не є самокатами, а тому апелянту було протиставлено збірні прототипи, в основу яких покладені відповідні частини документів. Крім того, інформація щодо виконання саме резиново-металевого шарніру не з'явилася у формулі (як і натяк на необхідність включення такої інформації до формули), а відтак наводити аргументи щодо цього немає потреби.

У попередньому висновку кваліфікаційної експертизи Б до відома апелянта також була доведена інформація про таке: враховуючи зазначену вище інформацію, для фахівця даної галузі техніки стає очевидною можливість об'єднання, наприклад, документа 1 (або 2) із будь-яким одним із документів 3-6. Тобто можливість створення, так званого, збірної прототипу, в основу якого покладені, наприклад, відповідні частини документів 1 та 3 (далі – збірний прототип 1) або 1 та 5 (далі – збірний прототип 2) тощо, очевидна для фахівця.

Отже, з огляду на вказані документи рівня техніки стає зрозуміло, що в основу заявленого у незалежному пункті 1 та залежному пункті 2 формули винаходу покладено: створення засобу (адаптивного триколісного електросамоката), який складається з відомих частин, вибір і зв'язок між якими здійснено за відомими правилами, рекомендаціями (див. відповідні частини документів 1-6, посилання на які наведено вище), і технічний результат, який при цьому досягають (ТР 1 та ТР 2, тобто обидва разом), обумовлений лише відомими властивостями зазначених частин і зв'язків між ними. А саме, ознайомившись із будь-яким одним із документом 3-6 рівня техніки, фахівець без застосування винахідницького хисту зможе додати відповідне шарнірне з'єднання до електросамокатів за будь-яким одним з документів 1, 2, за для досягнення вказаних ТР 1 та ТР2.

Враховуючи зазначену вище інформацію та умови пункту 6.5.3.5 Правил розгляду, експертиза дійшла до остаточного висновку про те, що заявлений у незалежному пункті 1 та залежному пункті 2 формули винахід є очевидним, оскільки явно випливає із рівня техніки, а відтак він не відповідає умові патентоздатності «винахідницький рівень».

На підставі висновку закладу експертизи Мінекономрозвитку прийнято рішення від 08.08.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Адаптивний триколісний електросамокат» за заявкою № а 2019 0328.

Апелянт – Котурбач І.І. заперечує проти рішення Мінекономрозвитку від 08.08.2019 за заявкою № а 2019 03288 та наводить наступні доводи.

Як вказано в пункті 2.2 за посиланням на документ GB 2406315, де вказаний особистий транспортний засіб «самокат», де рама і платформа з'єднана шарнірно для можливості складування самоката з метою зменшення його габаритів під час транспортування, а не для використання під час руху вказаного транспортного засобу див. Fig.5 та Fig-6.

Як вказано в пункті 2.3 з посиланням на док. CN 105667678, апелянт зауважує, що вказаний самокат має шарнірне з'єднання замка (кронштейна) «7» з телескопічною штангою «4» для можливості легкого складання з метою зменшення габаритів під час транспортування і не використовується під час експлуатації, як вказано на Fig.1 та Fig.2.

Як вказано в пункті 3.1 з посиланням на документ DE 10201111497 вказаний пристрій не є самокатом, так як не пристосований для пересування стоячи, але окрім того з'єднання одинарного колеса з платформою шарнірно, з метою можливості підрулювання вліво та вправо без можливості змінювання кут

нахилу відносно дороги як показано на Fig. 1b як у варіанті Fig. 3a – одинарне колесо переднє, так у варіанті одинарне колесо заднє.

З посиланням на US 2018/0154969, як показано на Fig. 1, передня стійка 50 з'єднана з рамою 20 через елемент 25 шарнірно 18-19 без резино-металевого шарніру, що не дає змогу повернути його в попереднє положення а облаштування його на рівні опорної платформи (рами) не дає адаптивного ефекту, так як при низькому розташуванні поворот та нахил руля, колесо не змінить дотичність з поверхнею землі, внаслідок чого досягається покращення стійкості самоката, що перевірено на експериментальних моделях.

Вказана конструкція доцільна на трюкових моделях самокатів з дуже великим перекидним моментом вперед (внаслідок малого діаметру переднього колеса). В запропонованій конструкції це усунуто.

З посилання на FR 3020334 як вказано в пункті 3.3 документ 5 шарнірне з'єднання (56) також дає змогу кермувальнику змінювати кут нахилу переднього тягового колеса через кермо. Апелянт відмічає, що вказаний транспортний засіб не є самокатом, так як облаштований сидінням і має переднього тягового колеса, а має задній привід, а шарнірне з'єднання, яке знаходиться на рівні рами не буде істотно змінювати точку контакту переднього колеса з поверхнею землі, що не вплине на стійкість конструкції, що для сидячого керувальника не є так важливо.

В запропонованій конструкції самокату переднє тягове колесо значно більшого розміру, що усуває перекидний момент вперед, шарнірне з'єднання винесено максимально конструктивно вгору для забезпечення адаптивності і зміни точки контакту переднього тягового колеса під час повороту і нахилу керма і облаштовано резино-металевим шарніром для повернення керма в попереднє положення (як показали випробування на прототипах мають дуже важливе значення), а задні колеса значно меншого розміру для можливості швидкого спішування стоячого пасажирів з самокату.

З посилання на CN 105667663A дана конструкція триколісного велосипеда (не самоката), з сидінням для людей з особливими потребами, де представлений механізм зміни нахилу руля (2) Fig.1 з'єданого жорстко з сидінням (7) і шарнірно з платформою (рамою) (3), на якій розташовано два задніх колеса (1) для можливості змінювати кут нахилу сидіння і керма відносно платформи (3) спеціальним механізмом (5) через поршень (шток) (9) з жорсткою фіксацією.

Вказаний механізм не використовується під час руху і не є адаптивним для стоячого пасажирів на відміну від запропонованої конструкції.

Крім того апелянт зауважує, що шарнірні з'єднання дуже часто застосовуються в автомобільних причепах, квадроциклах, тракторах (Т-150, Кіровоць, ДжонДір), але всі вони мають з'єднання низько на рівні рами з можливістю повертати «вліво» «вправо» і не винесені на верхню частину колеса з можливістю міняти кут нахилу траєкторії ведомого, або тягового колеса.

Враховуючи зазначене апелянт просить скасувати рішення Мінекономрозвитку від 08.08.2019 та прийняти рішення про видачу патенту на винахід «Адаптивний триколісний електросамокат» за заявкою № а 2019 03288, оскільки заявлений винахід відповідає умовам патентоздатності, визначеним для

нього частиною 1 статті 7 Закону та за пунктами 1-2 формули є новим; та за пунктами 1-2 формули має винахідницький рівень.

Колегія Апеляційної палати вивчила і проаналізувала аргументацію сторін, що міститься в матеріалах справи та яку було наведено під час розгляду заперечення в апеляційному засіданні.

Керуючись пунктом 2 глави 2 розділу V Регламенту Апеляційної палати Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, при розгляді заперечення колегія Апеляційної палати перевірила обґрунтованість рішення Мінекономрозвитку у межах підстав та вимог, викладених у запереченні, керуючись Законом, Правилами складання та Правилами розгляду.

Відповідно до пункту 6.4.2 Правил розгляду при перевірці формули винаходу визначають наявність у ній суттєвих ознак заявленого об'єкта винаходу, сукупність яких є достатньою для досягнення зазначеного заявником технічного результату.

Колегія Апеляційної палати вважає, що з розкритою у описі суттю винаходу та наведеними апелянтом під час розгляду заперечення в апеляційному засіданні доводами для досягнення технічного результату, зазначеного експертом в пункті 3.1 остаточного висновку як ТР 2: «зменшення перекидного моменту при виконанні поворотів та маневруванні, збільшенні стійкості, збільшенні радіусу повороту переднього тягового колеса та збільшенні швидкісного режиму самокату», суттєвою є ознака «з'єднання втулки стійки керма з рамою ... через резино-металевий шарнір», що розкрито у описі винаходу, а саме: «збільшення стійкості самокату на поворотах при маневруванні досягається саме за рахунок з'єднання втулки стійки керма з рамою електросамокату не жорстко, а через резино-металевий шарнір, який маючи одну ступінь свободи, дає можливість відхилятися стійці керма відносно рами та електросамоката на певний кут під час виконання поворотів, за рахунок чого збільшиться радіус повороту переднього тягового колеса, що значно зменшить перекидний момент пристрою», «з'єднання втулки стійки керма з рамою самоката шарнірно через резино-металевий шарнір дає змогу кермувальнику змінювати кут нахилу переднього тягового колеса через кермо під час здійснення поворотів та маневрів, що значно покращує стійкість й дає можливість збільшити швидкість при маневруванні» (див. опис стор. 2, ряд. 8-15, 20-24).

Однак ознака «з'єднання втулки стійки керма з рамою ... через резино-металевий шарнір» відсутня у формулі винаходу. Отже колегія Апеляційної палати вважає, що формула винаходу не може бути визнана такою, що виражає суть винаходу (див. пункт 7.1.3 Правил складання).

Згідно з пунктом 6.5.2.1 Правил розгляду, винахід визнають новим, якщо він не є частиною рівня техніки.

Відповідно до пункту 6.5.2.3 Правил розгляду перевірку новизни здійснюють щодо всієї сукупності ознак, наведених у формулі винаходу.

Колегія Апеляційної палати проаналізувала документи рівня техніки GB 2406315 A від 30.03.2005 (1) та CN 105667678 A від 15.06.2016 (2), стосовно

яких експертизою був зроблений висновок про те, що із кожного вказаного взятого окремо документа відома вся сукупність ознак винаходу за незалежним пунктом 1 формули.

Аналіз документа 1 показав, що з нього не відома наступна ознака винаходу за незалежним пунктом 1 формули: «втулка стійки керма з'єднана з рамою через шарнір». Колегія Апеляційної палати після аналізу матеріалів заявки встановила, що вказана ознака обумовлює розміщення шарнірного з'єднання між втулкою стійки керма з рамою над колесом самоката. Конструктивний елемент (6), на який посилається експертиза, названий у описі документа 1 «gooseneck» (див. опис стор. 4, ряд. 24-29), що перекладається як «гусак». Конструктивний елемент (6) складається з частини, встановленої на стійці керма (2) з можливістю повороту, та частини, що виконує опорну функцію, яка шарнірно з'єднана з платформою 4 (див. фіг. 4, 5 креслення). Отже ознака «втулка стійки керма з'єднана з рамою через шарнір» не відома з документа 1.

Аналіз документа 2 показав, що з нього також не відома вказана вище ознака незалежного пункту 1 формули винаходу. Конструктивний елемент (7), на який посилається експертиза, згідно з описом документа 2 є запобіжним замком (7), що встановлений на стійці керма з можливістю повороту, містить запобіжний вимикач 17 та ручку 15. Запобіжний замок (7) шарнірно поєднаний з основою (8) (див. опис пар. (0024) та креслення фіг. 1). Отже ознака «втулка стійки керма з'єднана з рамою через шарнір» не відома з документа 2.

Оскільки з рівня техніки, представленого документами 1 та 2, взятими окремо, не відома вся сукупність ознак незалежного пункту 1 формули винаходу, колегія Апеляційної палати робить висновок, що винахід за незалежним пунктом 1 формули не є частиною рівня техніки. Аналогічний висновок колегія робить стосовно залежного пункту 2 формули.

Згідно з пунктом 6.5.3.1 Правил розгляду, винахід має винахідницький рівень, якщо для фахівця він не є очевидним, тобто впливає явно з рівня техніки.

Відповідно до пункту 6.5.3.2 Правил розгляду, при перевірці винахідницького рівня встановлюють відомість з рівня техніки впливу сукупності ознак заявленого винаходу на досягнення зазначеного заявником технічного результату. Якщо така відомість не встановлена, то винахід визнається як такий, що відповідає умові винахідницького рівня.

Відповідно до пункту 6.5.3.6 Правил розгляду, відомість впливу сукупності ознак заявленого винаходу на технічний результат може бути підтверджена шляхом об'єднання двох і більше джерел інформації або їх частин.

Колегія Апеляційної палати зазначає, що висновок експертизи про невідповідність заявленого у незалежному пункті 1 формули винаходу умові винахідницького рівня базується на тому, що в основу винаходу покладено створення засобу, який складається з відомих частин, вибір яких і зв'язок між якими здійснено за відомими правилами, рекомендаціями, і технічний результат, який при цьому досягають, обумовлений лише відомими властивостями зазначених частин і зв'язків між ними.

Колегія Апеляційної палати не погоджується з даним висновком експертизи з огляду на наступне.

Аналіз протиставлених експертизою джерел інформації (документи 1-6) показав, що в них не розкриті суттєві ознаки заявленого у незалежному пункті 1 формули винаходу, зокрема ознака: «втулка стійки керма з'єднана з рамою через шарнір». Приймаючи до уваги документи 1-6, на думку колегії Апеляційної палати, не можна зробити висновок про те, що з них є відомим вплив сукупності ознак заявленого винаходу на технічний результат.

Враховуючи наведені аргументи, колегія Апеляційної робить висновок, що створення вказаного експертизою збірного прототипу на основі комбінації документів 1-6 не може привести фахівця до висновку про очевидність заявленого у незалежному пункті 1 формули винаходу а також винаходу за пунктом 2 формули.

На підставі викладеного колегія Апеляційної палати вважає остаточний висновок за результатами кваліфікаційної експертизи про невідповідність винаходу умові новизни та умові винахідницького рівня необґрунтованим, а рішення Мінекономрозвитку від 08.08.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Адаптивний триколісний електросамокат» за заявкою № а 2019 03288 неправомірним.

За результатами розгляду заперечення, керуючись Законом України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», Регламентом Апеляційної палати Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, затвердженим наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 19.02.2019 № 263, колегія Апеляційної палати

в и р і ш и л а :

1. Заперечення Котурбача І.І. задовольнити.
2. Рішення Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 08.08.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Адаптивний триколісний електросамокат» за заявкою № а 2019 03288 скасувати.
3. Заявку № а 2019 03288 повернути на кваліфікаційну експертизу.

Рішення набирає чинності з дати його затвердження наказом Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. Збір, сплачений за подання заперечення, підлягає поверненню в порядку, встановленому законодавством.

Головуючий

С. В. Курносова

Члени колегії

І. В. Вихованець

М. О. Говоруха